

POWER JUMP 2020

Mandelbacke, Ahvenanmaa

🇫🇮 Vilja Hoivisto - Morganite van Ulyz, 140cm

Tunsin pettymystä hevostani kohtaan. Niitin piti olla hevonen, jolla pääsisin menestymään. Tavoitteeni oli yksinkertainen: ruusuke kisoista kotiin. Värillä ei olisi väliä. Me olimme nyt puolen vuoden aikana startanneet kisoissa niin kotimaassa kuin ulkomailla. Sijoituimme aina kuitenkin luokan loppupäähän. Puomit kolahtivat alas viimeistään uusinnassa.

Luottamukseni tummanruunikon väriseen Niittiin oli karissut pois. Pidin paljon tamman luonteesta, mutta niin vain se oli tuottanut minulle pettymyksen. Eikä minulla ollut vielä ketään sen tasoista toista, johon luottaa. Vain yksi kouluhevonen, joka vasta opetteli piaffepuffien sijaan tekemään oikeita töitä sekä nelivuotias ratsukoulutettava kenttähevonen. Tuskin myöskään tyttären ponista olisi ollut apua, se ei hypännyt edes hikistä metriä.

Niin vain minä ja luottamukseton hevoseni tuhlasimme varojani, ja matkustimme Ahvenanmaalle. Power Jump oli tarpeeksi suuri kilpailu, jonne saattoi hyvillä mielin lähteä pudottelemaan puomeja. En uskonut, etteikö Niitti rakastanut hyppäämistä. Se tuntui elävän aivan samalla fiiliksellä kisapaikoille ja treeneissä kanssani.

Ei kuitenkaan riittänyt, että nytkin verryttelyssä tunsin miten Niitti imi esteelle ja hypäsi sen hienosti. Ei riittänyt, että se sähköstyi kisatunnelmasta, josta itsekin nautin. Olin aina nauttinut. Kilpaileminen kansainvälisellä tasolla oli aina ollut minulle itsestänselvyys. Tavoitteeni olivat korkealla, olin päässyt korkealle, mutta nyt.. En uskonut hetkeäkään, että ratamme voisi mennä hyvin. En tuntenut pelkoa radan esteitä kohtaan. Ratsastaisin Niitin niille ammattitaitoisen varmasti. Tuskin Mandelbackeen matkustanut yleisö saisi meistä mitään mielenkiintoista katseltavaa.

Kunpa vain tietäisin saisinko vielä sidottua luottamuksen välillämme. Morganite van Ulyz oli kuin suhteeni ex-aviomiehen kanssa.